Very Rare

LAOIDHEAN
SPIORADAIL,

LE

DOMHNULL MATHANACH,

DUINE URRAMACH DIADHAIDH,

A BHA ANN AN

SGIRE CHIL-DONNAIN,

AN CATAOBH.

Bi'dh air 'n fhìrean cuimhne shìorruidh.
Iomradh chubhr' cha d'theid air di-chuimhn'.
Air dh'a bhi marbh (ach beo 'n Criosda).
Le meas ghaoil tha e labh'rt risd ruinn.

AN DARA CLODH-BHUALADH,

ATH-LEASAICHTE AGUS MEUDAICHTE.

BAL-DHUTHAIS:

odh-bhuailte le Coinnach Dughlas agus a Chuideachd.

1825.

ADVERTISEMENT.

THE Author of the following Pieces was a native of Sutherland-shire, and resided from his youth in the heights f the Parish of Kildonan. He was born in 1719, *and ied January,* 1782. *Though destitute of the advantages f education, he was one of the most celebrated Christians n that, or perhaps any other country. He possessed a lear and comprehensive view of Divine truths; and dis-overed (what, alas! is more rarely to be met with) a deep nd practical experience of its power on the heart and life. His memory to this day in that country is much and justly evered, and will be long embalmed in the hearts of many ho knew and could appreciate his worth. It will be seen rom the following Pieces, that he was also a Christian Poet, and that in no ordinary degree. They were com-osed on different occasions; and most of them relate to oc-urrences in the ways of Providence respecting himself, of hich he was not an inattentive observer. They may ne-ertheless be useful to others, and especially to serious and cercised Christians. It is with this intention, and at the nportunity of friends who reckoned them worthy of being reserved, and more generally spread, that they are now ublished. The Work necessarily labours under the dis-dvantages of a posthumous one; and the dialect in which is written, but which it was not thought proper to alter, ay not be quite intelligible to those in the more Southern istricts of the Highlands. It is hoped, nevertheless, that s circulation may be attended with no small degree of use-lness; and, under this impression, we most cordially give e Publication our humble sanction.*

JOHN MACDONALD.
JOHN KENNEDY.

AN CLAR-INNSIDH.

Taobh duilleig

LAOIDHEAN SPIORADAIL.

—*Oran a rinn e 'n uair a bha nithe an t-saoghal so 'ga thréigeadh.*

Donald Mc —— Intosh Keltonie

MITHICH dhomhs'a bhi tuirsgeadh,*
'San dus a' triall m' fhàgail,
m' aghaidh chuir romhan,
Ann an gnothaich mo thearnadh ;
h dar sheallas mi stigh,
Air seana-chridh' cheud Adhamh,
mòr th'orm do leth-ghrabhadh,
Thug ur-chadal a bhàis orm.

cridhe gun chreidimh,
Làn aidich gun ghràsan,
ghabhadh le faileas,
Mar dhearbhachd air tearnadh ;
idhe a tha feòlmhor,
'S leis nach deoin dhol dachaidh,
tha sealltuinn ri saoghal,
Mar iodhal le tlachd ann.

h dar 'bheireas am bàs orm,
'S nach fhàr mi dhul as uaith,
mhaith an uair sin na Chriosd e,
Gu m' dhiòn bho do cheartas.
h is ochan mar tha mi !
S mi 'san fhasaich an cunnart,
us Iordan a bhàis
Na chuan bàthaidh tha cumant.†

r fhaigh mi 'n caochladh glòrmhor,
Air an fheòil a tha malluicht',
us cobhair na Trìonaid,
Do m' dhion bho gach cunnart ;

* Preparing for a journey. † Common.

Cha ruig mi leas bhi 'g innseadh
  Ciod a dh' iomrainn gu tearnadh ;
Cha dean ni's lugh' no Criosd e,
  An Iobart tha làidir :

A fhuair buaidh air an t-saoghal,
  Air daoine 's air Sàtain,
'Sa dh' fhosgail geatacha' Shioin
  Do gach neach a chaidh thearnadh.
Bheiream comhairl' oirbh 'bhràithrean,
  Na'm b'àill leibh 'bhi beò,
Gun sibh d'ur milleadh le saoghal,
  'Tha 'caochladh mar cheò.

Nach 'eil sibh 'faicinn na daoine
  Th' air leaghadh sìos leìs màr ròin,*
A chuir an cul'aobh ri Criosd leis,
  'Sa leig dhiubh a bhi beò :
'S mòr mo thruas ris gach duine
  'Tha 'n taobh muigh do 'n Fhear-thearnaidh,
'S tha fathast na *strains'ear*†
  Do mhac cinnteach Israeil.

'S mi-chinnteach an oighreachd,
  'S cha 'n fhoighnich mi a h-àireamh,
Cha 'n 'eil i ac' ach air earball,
  Dar dheargas am bàs orr' ;
Dar dheargas am bàs orm,
  'S nach fhar mi dul as uaith ;
Dar dhiùltas na glùinean,
  'Sam beul nach dean labhairt :

'Sa chluais nach dean clàisdean,
  'San t-sùil nach dean faicinn ;
Tha so 'gam agair ni's tric' gu ùrnuigh,
  Mo thìm a bhi 'caitheamh ;
'Sam bàs a' tighinn dlùth dhomh,
  Nach gabh diùltadh dar thig e,
Le comhairl' mo chàirdean,
  Le ràthan no bileach.§

Ach dar gheibh am bàs so comas,
  A Sion bho 'n Tighearna,

* A sea animal. † Or, coigreach. § Bills.

Thig e-san mar Earraid
  Le cabhaig do m' iarraidh:
Ach cionnus dh' fheudainns' bhi beò
  Mar biodh Stòras an Athair,
A thug Criosd na Glòire,
  Mar lòn dhomh ri chaitheamh.

Ach dar sheallas mi 'sìosa,
  Orm fhein a chlùit* shalach,
Cuiridh sud mi gu h-ìosal
  A sios aig do chathair;
Aig cathair do thròcair,
  Tha sòlas ri fhàighinn,
Na 's mò na saoghal,
  Ged dh'fhaodt' a ghleidheadh.

Tha 'n Spiorad Naomh ann,
  'S e mar Shaor† a sior shnaidheadh;
Dheanadh Creidmhach a cealgair,
  As an earbainnse m'anam:
Dh'earbainn ann m'anam,
  Is dheanainn deth bràthair,
Le gaol ni bu doimhne
  Na gheibheadh aon mhac mo mhàthair.

S ma 's e 's nach bitheadh e,
  Ach na dhuine 'thaobh nàduir,
S goirid a leanadh e mise,
  Tre mheadhon mo nàimhdean;
Far am bheil naomhachd,
  Tha mìneachd is irisleachd;
Tha saorsinn is càirdeas
  Anns gach cearnaidh ri shireadh:

N tra dh'eir'eas a Ghrian orr'
  A nios gu suilleach,
Gheibhear iadsan an tra sin
  Mar aon āl ann do bhroilleach:
S e so am bainne,
  Tha fallain gu àrach,
S anns nach 'eil a chrodhaich,§
  Ged a tha 'ar 'ga àicheadh.

* A clout. † Carpenter. § Something that adulterates the milk.

'Se gliocas na nathrach,
  Agus *puision** an t-*Sutain,*
Dh'fhag mis' cho an-toileach
  Air an talamh so fhagail :
Ach na 'n tigeadh 'n geur-leanmhuim
  Sin dar dh' aithnicht' na bràithrean :
Oir theidheadh iad cuideachd
  Mar chaoraich do 'n fhàsaich

'S ged sgapaidhte bho chéile
  Cha 'n eugadh an cairdeas,
'S cha sguireadh iad a dh'ùrnuigh,
  Ged a bhùitichte bās orr' ;
Ged bhuitichte bās orr',
  Bha lorg Dhaibhidh 'gan cobhair,
Dheanadh an cumail a 'n aird,
  'N uair b' aird na tonnan.

A bheireadh a null iad air Iordan,
  Gun am brògan a bhogadh,
A stigh air geata' na gloire,
  Sud an ceòl ac' gun obadh ;
Tha 'n ceòl ac' gun obadh,
  Is aobhar ogan gu brach e,
Do chlann na h-ath-bhreith,
  Oir gheibh iad an sāth dheth.

Ach ma shiubhlas iad mi-cheart,
  Cha chaomhainn e stracain ;†
Cha toir e buill dhoibh diomhan,
  Ach d' an dion o 'n t-Satain.
Nach truagh leatsa daoine,
  Tha gun naomhachd gun ghrasan,
Gun dearbhachd o 'n fhìrinn,
  Air cinnteachas tearnaidh.

Tha 'n creach air an cul'aobh,
  Tha 'n sùilean air iadhadh,
Tha 'n cridhe na shuidhe,
  Air nithe di-buan ri 'n iarruidh,
Nach cruaidh leat cuid do luchd-comuin,
  Gun sùgh ach alladh§ ghrasan,

* Poison. † Stripes. § Cliù.

. tha nan luidh' ann am muineas†
Fo dhalladh aig Satan.

. thilg thairis an fhìrinn,
A tha 'g innseadh mar 'tha iad,
S nach téid anam gun naomhachd
A chaoidhch' steach do Phàrras.
.ch na 'n chleachda sibh dìcheall,
'Sa chealgaireachd aicheadh,
dheanamh fathasd 'n 'ur naoimh sibh,
'S 'n ur luchd-aon-tigh air fhārdaich.

'a smuainichidh a chairdean,
Nach bu chradh leam 'ur dìobhall
'ar thig laithean an fhoghair,
Is tìm taghaidh nan diasan,
'ar thig laithean an fhoghair,
Is tìm taghaidh nan diasan,
'ach neach gheibhear gun ghrasan,
Gheibh a Satan a sios iad.

.ch cha 'n urra' mi innseadh
Gach ni tha na chradh dhomh,
Theud 'sa tha mi a' faicinn
Do mhi-chleachdadh air t-fhabhar,
N deigh daoine bhi tainneadh,
'San t-aran air aicheadh,
'ha iad a rithist air tionnda'
Gu cleamhnas ri 'n abhaist.

'u cleamhnas ri 'n abhaist,
'S cùis chraidh bhi 'g am faicinn,
e ìth agus le ōl,
Le an-steòrnadh 's mi-chleachdamh;
uid eile cho chrion diubh
'Deanamh dia agus taic dheth;
S mur caochail sibh abhaist,
Bithidh 'm bās na chùis ghrabh dhuibh.

* Sloth.

II.—*A' tagair gu 'm bithcadh an Tighearn na dhìdean dh'a ann an cruaidh-chàs, agus air stiùir anam a' dol tre an t-saoghal.*

OCH a ghaoil! bi air mo stiùir,
Oir 's iomadh sùil tha 'g amharc orm;*
freumh an uilc nach deach a bhuain
Mar eunlaith luath a' cruinneachadh:

Dar dh'éireas iad-san a suas,
Bithcadh do lāmhs' gu luath 'san eadargain;
'S bithcadh naomhachd 'gabhail buaidh
'Measg an t-sluaigh gu maireannach.

'S far na thog thu clach is ùir,
Cha dùchas leat bhi dealachdain:
Is da olc 's gu 'm bi do chlann,
Tionndaidh tu dhachaidh iad;

'N uair a bhitheas an raidean cām,
Cha chaomhainn thu an ceasnachadh,
'N uair a bhitheas an cridhe teann,
Labhraidh tu ri 'm faireachdain.

Ach, O! gabh truas ri talamh bān,
Tha fathast slan gun charachadh;
Is cuir-sa sìol air bharr nam beann,
Oir gheall thu ann a t-fhacal e:

Is da olc 'sa gu 'm bi an grùnd,†
Bithidh sguaban tròm tigh'n dhachaidh dheth,
Dar bheir an aimsir toradh tròm,
Gun duille chall no dhealachdain.

Is tu mo ghaol, is tu mo ghradh,
Na 'n t-òr is fearr ri fhaighinn thu,
Nach bi air do thionnda' gu cradh,
'S nach urra 'm bas do dhealachadh:

* In this Song, every four lines form a stanza; each two lines t be twice repeated (which make eight), and that in the followin manner, viz.:—The third and fourth to be repeated also as th fifth and sixth, and the sixth and the seventh begin the next stanza

† Ground.

Oh ! nach fuiling sibh dhomh 'radh,
Gu 'm b'aluinn peighinn sporan* dheth;
ach 'sann a tha mo thruas gu brach
Ris a phairt ud nach d'fhoirich e :

Ach cha 'n 'eil leigheas air an cās,
A 's fearr na bhi feitheamh ris ;
Oir iads' a leanas chum na crìch,
Bithidh an sith-sa maireannach :

easaichidh 'se 'n crùn air an ceann,
'Se so mo chlann 's cha 'n eagail doibh,
ach 'se tha 'n diugh na chùis bhròin,
Laghad beò is faireachdain :

cha 'n 'eil neach ann 'n staid nan gràs,
Nach 'eil a' cradh a ghearan so,
, nach ann bhitheadh fhios agam c'ait bheil smùd,
'Sa chuile bhrùite ri fhoireachdain :

ch am pàrtaichinn mo ghaol,
'S gu cleachdainn saorsa m' fhoireacdan,
heibheadh sinn beath na naoimh,
'S thigeadh sinn gu fearrachas :†

ns an tìm an d'thigeadh chrioch,
Bhitheadh i na beannachd dhuinn ;
heibheadh sinn n-ar di-sairse'§
Bho chorp a bhàis 'san dealachdan :

gu 'm b'e sud an aobhar chiùil
Ri lath' ceò mar th'againn so,
i 'dol a stigh do thìr Chanaain,
Do ghabhail làn gun dealachdan :

-fhearainn nach d'théid an daors',
Is air nach caochail maighstir ;
gach neach a thàras a dhol ann,
A choidhch cha 'n fhaicear ainnis orr' :

h bithidh aca-san r'a radh,
Gur bochd a bha sinn 'roimhe so.
am feud sud a bhi gun ghaol
Do 'n Trionaid uile-chumhachdach :

llusion to pocket-money. † Social intercourse. § Discharge.

Do 'n Fhear-shaoraidh is mò glòir,
  A bha 'san fheòil gu fulachd ann;
'S do Athair nan uile ghràs,
  Rinn an t-slàint so ullachadh.

III.—*Oran a rinn e ann am Muilean, a' faicinn an uisge a' tighinn air, agus anam féin tioram, mar lomradh Ghideon.*

Mo thruaighe léir! mo thruaighe léir!
  Mo thruaigh' léir! mar 'tha mi!
Tha mo lòmradh uile tioram,
  'S coslach mis' ri fàsaich:
Ma labhras mi air cruas cridhe,
  'S daighean streangan* Shatain;
Ma labhras mi mu inntinn dhorch,
  Tha i doilbh ri rèiteach:

Mo thruaighe leir! mo thruaighe leir!
  Mo thruaigh' leir! mar tha mi!
Tha mo lomradh uile tioram,
  'S coslach mis' ri fàsaich:
Ma labhras mi mu pheacadh 'n t-sannt'
  'Se ceud-ghinn clann an t-Satain,
'S ma labhras mi air anam marbh,
  'S dlùth do dhorsa' bàis e:

Mo thruaighe leir! mo thruaighe leir!
  Mo thruaigh' leir! mar tha mi!
Tha mo lomradh uile tioram,
  'S coslach mis' ri fàsaich:
Ma labhras mi mu thoil tha truaillidh,
  'S gruaimeach mi ri m' fhagail;
'S ma labhras mi mu 'n cas-chreidimh,
  'S leibideach a phlaigh e.

Mo thruaighe leir! mo thruaighe leir!
  Mo thruaigh' leir! mar tha mi!

* Strings or cords.

Tha mo lomradh uile tioram,
'S coslach mis' ri fasaich :
ch na 'm faicinn buidh'n eile 'sileadh,
Bhithinn-sa ni b' fhearr dheth ;
cha chreidinn nach fhaighinn mo shlaint
Na 'm bitheadh rān* 'san fhasaich.

o thruaighe leir ! mo thruaigh leir !
Mo thruaigh' leir mar tha mi !
ha mo lomradh uile tioram,
'S coslach mis' ri fasaich :
ch 'se th'air mo tholladh easbhuidh comuinn,
'S mi fo alladh crabhaidh ;
cha 'n 'eil e air an taobhs' do ghlòir
Na ni mo leòn-sa charadh :

ch tha mis' feitheamh air an uisg'
Mar thalamh tioram Ahaib,
dar a ni Elijah ùrnuigh,
Theid mo chùis-sa rèiteach ;
ig na frasan air a ghrund,
'S bi'dh meas an fhuinn ni's fearr dheth,
gheibh mis' ol' a theid mo làmp
Na 'm boil le ceann an t-Satain.

gheibh mise' ol' a theid mo làmp
Na 'm boil le ceann an t-Satain ;
a tha m' Fhear-saoraidh beò,
Se sud mo ghlòir 's mo ghaird'chas :
Athair muileach, m' Athair muileach,
M' Athair muileach glormhor',
'smuaineachadh air meud do *ghibht*
S mor ri mheas do throcair.

i 'smuaineachadh air meud do *ghibht*
S mor ri mheas do throcair ;
th'air mo phian' meud mo chrionadh,
S mi 'san fhìonan ghlormhor ;
th'air mo phian' meud mo chrionadh,
S mi 'san fhìonan glormhor,
h dar thig an dealt bi'dh figis pailt,
s falbhaidh 'n tìd† reothts' uainn'.

* Cry or weeping. † Season.

Ach dar thig an dealt bi'dh figis pailt,
  Is falbhaidh 'n tìd reothts' uainn'.
Ged 'eil mis' fuar, tha d'ghealladhs' buan,
  Ge fhaigh mi suain de 'n traigh so:
Dar thig an tuil bi'dh 'n airc sa mhuir,
  'S bi'dh na sionnaich air 'm bāth'dh,
Theid Noah 'steach, E-fein 'sa shliochd,
  'S cha d'theid a h-aon diubh fhagail.

IV.—*Oran a rinn e aig àm an d'robh e an an tinneas mòr.*

CIA b'e shireadh a lath'r-san,
  Bu chomunn e nach failingeadh,
'Se nach deanamh m'aicheadh
  Dar bhithinn 'sās am fheum;
Oir tha chairdeas maireannach,
  Is iom'dh ni a' leantuinn air,
'S mairg ris nach canadh tu,
  O is leanabh dhomh thu fein!

Oir tha thu stōrasach,*
  'S prothaiteach a' t-ōrduighean,
'S bithidh t-fhirinns' a' seolladh,
  Gach neach d' an eòl thu fein;
Nam b'aill leat bhi urramach,
  'S do chairdean bhi maireannach,
Feuch g'an sir thu cleamhnas
  Ri teaghlach uasal ard.

'S ma 's maith leat cinneanta' i,
  Bitheadh smior na h-uile fin' innt',
Is dar ni e 'n cruinneachadh,
  Is cionald air a threud;
Is na ni e fhagail
  Ged bhiodh ann do chairdean,
Cha 'n fharmad leam an abhaist,
  Is aobhar craidh iad féin.

* Wealthy.

ir bha peacadh dualach dhoibh,
Bithidh ifrinn ac' na tuarasdal;
bithidh ceann an fhuathais,
A' riaghladh orr' gu sior.
ch Médail an t-Oighr' uasal
Bha 'sa bhitheas buadhach,
gach neach bheir gradh d'a thuairsgeul,
Bithidh thuarasdal d'a réir.

ir tha E uile grasmhor,
Is cuimhneach air a chairdean,
fhad 'sa mhaireas dh'a-san
Cha 'n fhaic e iads' a'm feum,
ed bhitheadh iad gun aodach,
Gun olainn air no caoraich,
un arbhar anns na raonta'
Am feasd cha dìbir e-sa.

ed thiormaicheadh an teudan,
Bithidh é-s' mar dhealt 'sa cheitean,*
bheir e fas d'an geugan,
'S cha ghabh e éis dheth miann:
ar sheallas e le 'shùilean
Air sionnaich bheag na' cùilean
uitidh iad gu 'n glùinean,
'Se sud an lùths' a chrion.

ch 'se mo ghradhsa fìonain
Do nach dual bhi crionadh,
S air nach dearg na sianntan,
Gu milleadh sìol 'sa ghrund.
a'n suidhicht' ann na geugan,
'S criona a tha fo ghrèin,
h' fhasadh iad mar Shèdar
'S mar Lebanon nan crann.

ir thionndadh chraobh-fhìon iad,
Gu 'naduir fèin gu sgiamhach,
gus chidht' orr' fìogais,
'Bha air crionadh anns a ghleann,
ha roinch' so 'san fhasach,
Nan cnamhan tioram fasail,

* A season in the month of May, so called.

'S dar shìn è-s' ri 'n aiteach,
Gu brach cha 'n iad a bh' ann.

Oir fasaidh iad gu h-uallach,
Mar chraobhan phailm buadhach;
Bhi'dh fìg's 'n ait a chluaran,
'S an t-uan an ait a mheinn:
Ach b'e so na laith' bronach,
Le aideachadh is eòlas,
'Smuaineachadh gur beò iad,
'N uair nach eòl dhoibh 'm bas.

Cha'n fheud meas na' naomhachd
'Bhi air mnathan no air daoine,
Dh' easbhuidh ath-bhreith fhìrinneach,
Air inndreachdan tre ghràs,
O! nach d'thoir iad gaol duit
Ris na chleachd thu saorsain,
'Sa bhuannaich thu le naomhachd,
Bho dhaors' an dara bas.

Na 'm bi'dh cuimhn' air cairdeas,
Is taisbeanadh do ghraidh-san,
Cha bu sheirbhis bhealach
A bheireadh iad-san dhuit;
Ach umhladh le dìcheall,
An spiorad is am fìrinn
Ath-bheothaich sinn le naomhachd,
'Se sin dar ni sinn leat.

V.—*Tuiteam an duine bho Dhia: tearna tre Chriosd—Di-chuimhne Dhaoine a maitheas an Tighearn—agus an dimeas a an ath-bhreith.*

AR sinnseara bho thùs,
Dar chaill iad an lùths,
Mhill iad an cùis air sùsdan* àl.
Tha 'n truailleadh so lionmhor,

* Thousand.

h' fhag mis anns an fhìonain
Mar chraobh th' air criona' gun fhig's gun bhlàth.

.ch moladh do 'n Trionaid,
hlormhoire, sgiamhach,
A phlanntaig dhuinn fìonain tre lionmhorachd gràis,
feàrr na lios Edein,
us an d' thainig a bhèist* ud
Le meas na geug agus breug ann a beùl.

I sin dh' fhàs peaca' ro lìonmhor,
'ha dhomhsa na pliana',
Dh' fhag mis' cho mi-sgiamach,'m fianuis mo ghràidh.
.ch meudal an t-Adhamh,
ach meallor 'sa ghara'
Chuir cath air an t-Satan 'san fhàsaich mar tha.

ha chualas riamh Righ,
huir cath ré a lìnn,
Gun duine 'bhi ann ach e-féin ;
ged dh' fhuiling e 'm bàs,
u 'n d' bhuannaich e 'm blàr,
Le ais-eirigh àluinn, a dheigh.

dar dh'eirich e suas,
u 'n d' choisinn e duais,
Ni beartach a shluagh gu léir,
ha 'n airgiod 's cha 'n òr,
dh' fhalbhas mar cheò,
Ach gràsan, is gloir na dheigh.

ch gheibh iad faraon,
aithe ann an tìm,
Uiread 'sa chi e orra feum,
cor am faigh iad na 's aill,
h'earbainn-s' gu 'm b'fhearr
Fhàgail gu àilgheas fein.

'a chunnaic e 'n tùs,
ar a chluich iad an cùrs',
Dar thug e dhoibh dùn gun fheum,
inn cumiachd bhò†
heth meallan de 'n òr,
A tabhairt dha glòir gun chéill.

* Alluding to the Tempter in the shape of a serpent.
† The Golden Calf.

Gun sealltuinn a suas
Ri Athair na truais,
'Sgoilt dhoibh an cuan 'nam feum,
Thug iadsan a null
Air muir is air tuinn,
'S chuir Pharaoh an grund.gu leir.

Tha e-sa 'sa shluagh
'Nan luidh anns a chuan,
'S cha 'n fhacas an gluasad a dheigh :
Ach shaoilinns' gu 'm buair'
A thainig air sluagh,
Dhi-chuimhnich cho luath dhoibh 'm féum.

Ach thugamaid glòir
Do Athair nam beò,
'Dhéilig* cho tròcaireach riu ;
Thug aithne do Mhaois,
G' an gabhadh e 'n laogh,
'S g'an ruithead e ris air uisg.

G'an deanadh iad òl,
'S gu'm faicid le bròn,
Gur dus agus ceò 'bha 'n sud.

Ach tha 'n ath-bhreith an tràths'
Air a meas anns an àls',
Gu 'm foghain blàth airson meas ;
Ach 's grabhail am bàs
Do dh' easbhuidh a ghràs,
Bithidh esan na phlaigh a ni sgrios.

Ach pilleams' a rithist
Do m' ionnsuidh fhéin,
D'an dùchas bhi crion air bheag meas ;
'S mar biodh gur buadhach
Do thruas is do ghras,
Bhithinns' air m' fhagail ris.

VI.—*Oran air Glòir agus buaidh na h-Eiri a phaigh Criosd airson nan daoine taghte.*

ATHAIR na glòire
Tha do thròcair do-aireamh,

* Dealt.

S tha 'n ath-bhreith na daighneachd
Air an oighreachd a 's airde,
Air a sgriobhadh le Daimon,
Is fuil an Oighre, na h-earlas;
S ann air a chrann-cheus'
Chaidh 'n eiric a phaigheadh.

S ann air a chrann cheus'
Chaidh 'n eiric a phaigheadh,
S ann tre thoradh na fola
Fhuair thu rathad gu tearnadh,
S nam boil le innleachd an deamhuin
Thùg e mach a Dhi-sairsc'*
Leis an ais-eirigh ghlòrmhor,
'S mòr a ceòl do na cairdean.

Leis an ais-eirigh ghlòrmhor,
'S mor a ceòl do na cairdean,
S i siach-inntinn an Athair i,
'S i taitneas nan naoimh i:
S i criòchan an lagh,
'S i seadh na h-uile ìobairt;
mairg tha gun fhìor-ghras,
Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.

ann tha a mi-shealbh† siorruidh
Air daoine fiadhaich gun ghrasan,
h'air an sìtheachadh le nadur,
Bheir amhan iad gu Satan;
i smuaineachadh air nadur,
'S cùis chraidh bhi 'ga innseadh,
na chreid e gu tearnadh,
'S cha 'n 'eil sgath air roimh dhiteadh.

mairg tha gun fhìor-ghras
Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh,
neireadh null sinn air Iordan
Gu tir ghlormhor na saorsainn,
r nach 'eil cìs do Chesair,
No luchd-èigin ri fhaotuinn,
h far am meal iad a lathair
S a chairdeas gun chaochladh.

* Discharge. † Misfortune.

'S e chuir am *battal* is buadhaich
  Bha riamh anns an t-saogal,
O'n t-seathadh uaire, gus
  An d' rainig e naoi dhiubh,
Cha d' robh aige fear fuaraidh,
  'S e a chruadal thug saorsainn;
'S mairg tha gun fhìor-ghras,
  Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.

Cia b' e aig am bheil cuingeanan glan
  Gu aithneachdan naomhachd,
'S eigin dha-s' bhi craiteach
  Airson fasuidheachd dhaoine,
'S eigin dha-s' bhi craiteach
  Airson fasuidheachd dhaoine,
'S mairg tha gun fhìor-ghras,
  Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.

Oh ! nach dean iad do mholadh,
  'Mach a fineach' na talmhuinn,
Aig am bheil fuil a chrathaidh
  Air posta an anama;
'S gach neach gheibhear d'a h-easbhuidh,
  Mar threabhar air gainmheach,
A leagas na stoirmean
  D'ar dh'fhalbhas a Chaingis.*

Bheirinn mo chomhairle
  Do gach neach tha 'san t-saoghal,
Iad do shireadh le ùrnuigh,
  'San sùil ri Fear-saoraidh,
Ag iarruidh an Lighiche,
  Fhad 'sa tha e ri fhaotuinn,
'S mairg tha gun fhìor-ghràs,
  Dheanamh sta dheth Fear-saoraidh.

Oir tha 'n tìm air a caitheamh
  'S tha 'n aoise mi-chinnteach,
Agus aignidhean lìonmhor,
  Cho fuar ris na faolaich;†
'S còmhradh cho folaimh,
  Dh' easbhuidh salluinn na naomhachd:
'S mairg tha gun fhìor-ghràs,
  Dheanamh stà dheth Fear-saoraidh.

* Whitsunday. † Faoilteach.

Oir tha 'n tìm air a caitheamh,
'Sa 'n aoise cho mi-chinnteach,
'S ma theid i uile seachad,
'S beag taitneas gach ni dhuinn,
'S ùrnuighean lìonmhor,
Gun sgiamh annt', gun fhìrinn ;
'S mairg tha gun fhìor-ghràs,
Dheanamh stà dheth Fear-saoraidh.

Ach 's tu an toiseach, 's tu 'n deireadh,
'S tu 'n Alpha 's Omega,
'S bithidh mi-shealbh siorruidh
Air gach sluagh 'ni do thréigeadh.
Ach 's tu an toiseach, 's tu 'n deireadh,
'S tu 'n Alpha 's Omega,
'S bithidh mi-shealbh siorruidh
Air gach shluagh 'ni do thréigeadh.

Donald McIntosh Aultomich December 2th 1842

II.—*Gu bheil gach duine tha air ath-bhreith gun aobhar ghearain.*

NA bitheadh duine de 'n bharail
Gu bheil e son' anns an t-saoghal,
Tha na choigreach do 'n ath-bhreith,
'S tha folamh de naomhachd.
Na bitheadh duine 'gearan,
Air cruaidh-chàsan tìmeil,
Nuair greim air an ath-bhreith,
'Sa tha sealbhachadh naomhachd.

nàr' 's nàire ri chlàistin,
Leanabh ghras' a bhi 'gearan,
Tha 'sealbhachadh naomhachd,
'S tha cinnteach a ath-bhreith ;
Oir cha 'n 'eil staid nan Righrean
Ach mar chruinn-leum na crealaig,
'S lā is teithe 'san t-samhradh,
Sud an geamhradh 'ga caitheamh.

Ach cha bu mhaith leam mo bhraithrean
Fhagail cho chumhang

Ri creidimh na dearbhachd,
'S fhuair sealbh ann a fhulang;
Cha 'n ionann Glòir agus tìm,
Cha 'n ionann daoin' agus Dia,
Cha 'n ionann gaol re fad lā
Agus gaol a mhaireas gu sìor'.

Oir tha gach comunn crìochnaichte
'Crìonadh aig a bhās,
Dar tha gaol nan naoimh a' tòiseachadh
D' an dualachas 'bhi fàs,
Tha 'n gaol sin gu nadurach
Ag éiridh 'nàird bho ghràs,
'S bho ghin na h-ath-bhreith fhìrinnich,
Le Spiorad Naomh nan gràs.

M'ulaidh is m' aighear,
M'aighear 's mo ghradh thu,
Co ris an sìneadh tu
Nach d'thugadh tu gu gradhan,*
Ged bhitheadh ann *Légion*
De dh'armailt an t-Satain,
Chuireadh tu 's na mùcan iad,
'S do Ifrinn, na'm b' aill leat.

Ach 'se th'air mo sgaradh
An talamh 'bhi na fhasaich,
Na naoimh air 'n toirt dhachaidh,
Is beag a' tighinn 'nan àit-san;
Ach nan tòisicheadh tus' ri oibir,
Sgiobalt theidheadh ceann oirr',
Bheireadh tu fàs air a chruithneachd,
'S mharbhadh tu an t-an-lus.

Ach tha breitheanais nan Iùdhaich
Air tighinn dlùth dhuinn 'san àm so,
An soisgeul bhi gun chumhachd,
'San ath-bhreith 'bhi gann ann;
An soisgeul bhi gun chumhachd,
'San ath-bhreith bhi gann ann;
'S mar dean thus' ar pilleadh
Theid ar milleadh 'sa gheamhradh.

* Gu feum, no bleadh.

['ulaidh is m'aighear,
M'aighear agus méudal,*
[tu thiorc Ninebheh,
Dar bha i air a treigeadh;
hual thu a sgread
Is fhreagair thu an éigh',
rinn thu an teagasg
Le eagal is beag foghlum.

ha 'n ionann sin is sinne,
Bha thu 'teagasg iomadh bliadhn';
dar thainig thus' 'dh'iarraidh meas oirnn',
'Se fhuair thu dearcan fiadhaich.
ged thoill sinn gu bràch
T-fhabhair d'ar treigeadh,
e sealladh de Immanuel
'Shlanuicheadh gu leir sinn.

III.—*Oran a rinn e aig am an d'robh e gun lathraich, agus cuid de luchd-eòlas, gun a bhi a' breithnachadh maitheas an Tighearn. dh'a, a' meas gu 'n d'robh a chor a nis ro-iosal. Fhuair e an sin, cosmhuil ri Iob, tuille is a dha uiread 'sa chaill e.*

[HA luchd faicinn is eòlais
Faicinn leòn anns mo chrann-chur,
ch tha mis' mar Eithear† a' seòladh,
'S muir fuidh 'ga h-iomchain;
r is maith do ghrasan
Gu àrach an anamain,
e bann§ is cinntich' a aran
Na 'n talamh ri leanmhuinn.

: bann is cinntich' a aran
Na 'n talamh ri leanmhuinn;
d 'eil iomradh 'am barail
Mi 'bhi folamh gun earbs',
: 'm Bìobal mo bharrant,
S cha 'n eagal gur gann domh,

* Expression of strong affection.
† A Boat. § Bond.

Is bithidh mi beò air an toradh
  As deigh do 'n fhaileas so tionnda'.

Cha 'n e dìth 's nach 'eil stòras
  Gu leòir aig an Athair,
Ach dìth 's nach fhuilings' fhaotainn,
  Ach lòn tìde r'a chaithe'.
Dar bha Israel 'san fhasaich
  'Ga àrach le *manna*,
Cha d'robh cead a chuir cruinn ac'
  Ach na dh'imridht' gu chaithe'.

Ach 's cumhang goirid a bharail
  Th'aig daoine folamh gun ghrasa',
Air freasdal an Athair,
  Fhuair iomadh rathad gu tearna';
B'fhearr na nithe so fhoineachd
  Ri Elijah am Fàidh,
Dar bha e anns a charaig,
  Gun dad ann a lathair:

Chuir e fitheach do ionnsuidh
  Le meildidh* 'gu thearnadh;
Le meildidh gu 'thearnadh,
  Mus fhaillinneadh aran;
'S ged lobhadh na raointe,
  'S gun bheathach ni bhi 'san talamh,
G heibheadh do phobulls' an arach
  As deigh do chach bhi folamh.

As deigh do chach a bhi folamh
  Tha 'm beath falaichte an Criosd ac';
'S ann dheth feartain na fola
  Fhuair' iomadh rathad gu dìon doibh;
'S dar theid an eigheachd gu cala',
  Chuir solus air gniomhra',
Gheibh iad saors' o'n eallaich,
  'S bho na tonnan gu siorruidh.

Ach cha 'n ann 'san uilean air cluasag
  Tha thu 'cumail 'suas do phobuill,
Na mar ainmhuidh 'san raon,
  Tha 'ga lìonadh, gu cadal,

* Lòn, biadh.

Ach a bhi air an ruagadh
  Mar uain' 'am measg mhadraidh,
Is iad a' dùraigeadh 'm fas'chadh
  An aon tra as an talamh.

Ach b'e so latha na dubhaich
  Do luchd subhaich an t-saoghail,
A bhi 'teannadh stigh orr',
  Tìm tearbaidh na'n naoimh uath ;
Cha 'n fhaigh iad 'choidhch' tuille
  An tròcair a 's lugh' ann 'n tìm uaith,
Ach bithidh 'cheartas 'g an craidhneadh*
  Ma' ri deamh'na dhaontan.

Ma' ri deamh'na dhaontan,
  Bithidh daoine gun ghrasan,
Thilg thairis an fhirinn,
  Tha 'g innseadh mar 'tha iad ;
Ach dar thig lath' an tionail,
  'S gach fine na lathair,
'S cùis chraidh a bhi 'faicinn,
  Meud na feachd bhitheas aig Satan.

IX —*Oran a rinn e aig am an deach mòr shluagh as an Dùthaich do America, air lorg foreigin na 'n daoine mòra.*

THA mi 'faicinn iongantas
  Air tighinn anns an àm ;
Cha 'n 'eil againn ach bhi 'g éisdeachd
  Na chanas é-sa ruinn,
Buinidh nithe na follaiseach
  Dhuinne a's do ar cloinn.
Ach na nicheanan tha uaigneach
  'Se dhiomhaireachds' tha ann.

Ach tha mi 'faicinn faileas
  De na nithe bh'ann bho chèinn,
Dar bha pobull Israel,
  'San Eiphit ann am pèin :

* Tormenting.

Thug e le laimh làidir iad
  A mach bho Pharaoh féin,
'S dh' fhosgail e an cuan doibh
  Dar 'luathaich e an deigh.

Tha mi 'faicinn deuchainnean
  An tràthsa air gach làimh,
Teaghlaichean bha urramach
  Air leagadh mhàn an ceann,
Seirbhisich nan Uachdarain,
  Is oighreachan na'n clann,*
An talamh làn de éigin,
  A Dhè co sheasas ann!

Tha mi 'faicinn rìsdich
  An fhìrinn air a ceann;
Doras a bhi air fhosgladh
  'N uair a bha an iomair† teann;
'S na'm b' chlann cùmhnant
  A dhùraigeadh dhul ann,
Dh'fhosgladh e na flaitheanas
  Mus d'thigeadh iad gu mall'.

'S ged theidheadh iad do Char'lina,
  No do mhìr tha fo 'n ghréin,
Cha b' urra dhoibh tachairt
  Ach ann an talamh féin;
'S iad oighreachan na 'n geallaidhean,
  'S bithidh 'n solumas† d'a reir;
'S ged thigeadh iad gu cruaidh-chas
  Theid fuasgladh orr' na 'm feum.

Tha mi faicinn iongantas,
  Air tighinn anns an àm,
Ach se coi-lionadh na fìrinn e,
  Bha air innseadh dhuinn roi' làimh;
Gu 'm bitheadh àite aonarach,
  Daoine air 'n cuir ann,
'S gu 'm bitheadh iad air aitireadh†
  Le càiteal agus clann.

Feudaidh 'n glan 'san salach,
  Bhi 'n aon-uair anns an long,

* Aig an àm so bha Iarla Chat is Mor'ear Mac-Aoi air an to air falbh le bàs, agus an oighreachan na 'n clann òg

† A rig of land. § Abundance. ‖ Inhabited.

An cogal is an cruithneachd,
Bhi air an cuir 'san aon fhonn,
Is fàsaidh iad cuidcachd,
Gus am bi am foghar ann,
Dar thig tìm na dealaichdean
Eadar cruithneachd agus moll.

Ma chanas sibh gur breugach so,
Leughaibh e bho 'n tuil:
'N uair nach d'robh air fhàgail
Ach an àirc gu sìol-cuir,
Ma leughas sibh gu grund e
'S eigin dhuibh an sguir,
Ma 's breithnich sibh reusand'
Gach creutair bha 'n sud.

Ach 'se tha cuir orm iongantas,
Cionnus bha iad beò,
An t-uan agus am madradh
Air an cuir anns an aon chrò,
An nathair is an duine,
Chaidh an tùs leatha 'leon;
Gach beathach glan 's neo-ghlan,
Cionnus fhuair iad lòn.

Ged bhithinnse cho gòrach,
'S gu 'n deònaichinn dhul ann,
Mar d'theidhinn air an rathad,
Cha 'n fhada bhithinn ann;
'S ann tha mo shùil ri baile
Is fearainn nach bi gann,
Far nach caochail maighstir,
'S nach imir cliath no crann.

Tha uachdarain na 'n daorsainn
Do dhaoine anns an àm,
G am fuadachadh 's 'gan teannachadh
Gu tìr ni maith do 'n clann;
Ach moladh bhi gu bràch
Do 'n Ti is airde glòir,
Fhuair amach am fosgladh ud,
'Sa dheasaich dhoibh an lōn.

Se mo bharail air na càirdean,
Tha 'n trāthsa fada uainn,

Gu 'n dean Dia an lìbhrigeadh*
  Bho chumhachd gaoith is cuain;
'G ged 'eil dàn mar dhùrachd†
  Aig uaisle an taobh-tuath,
Gheibheir an cuid litrichean
  Is teisteanas am buaidh.

X.—Oran a rin e air Coimhearsnaich mu 'n cuairt dh'a, a bha ann an amhreite, a caineadh 'sa deanamh rannaidheachd shalach do cheile; is a bha feumail ann an cosg' a chuir air an cleachdaidhean.

BHO dh'ith sinn an Ubhal
  Thanaig dubhaich is bròn,
'S iads' tha dh' easbhuidh na h-ath-bhreith
  Gheibhear toibheum 'nan ceòl;
'S leòir mheud dhoibh mar pheanas,
  Na leanas ri 'n dòigh,
'S ma bheir iad creideas do 'n fhìrinn-
  Tha i 'g innseadh na 's leòir.

Bha mi ceithir bliadhna fichead
  Air aon inntinn riu-fein;
Ach airson sùsana de shaoghail
  Cha d' theidhinn rì'sd as an deigh,
Gu leantainn ri 'n àbhais,
  Mar àbhais dhomh fein,
'S ma gheibh mis dhe fhabhar,
  Theid an còrr as a dheigh.

Tha naimhdeas na naithreach,
  'Ga fheuchainn bho thùs,
Air teachd bho Adhamh,
  Mar phlaigh air gach feòil;
'S mar fhaigh sibh an ath-bhreith
  An talamh na'm beò,
Gu 'n theid sibh gu Ifrinn
  Le dubhaich is bròn.

Iads' a chuireas do 'n fheòil
  Bithidh bròn ann am buain;

* Deliver.

† Dan mar dhùrachd, means to have according to wish.

Ach iads' a chuireas do na Spiorad,
Bithidh solas 'nan duais,
Nach fhacas le sùilean,
'S nach cualas le cluais,
Meud, doimhn', agus àirde,
Am fabhair 'sam buaidh.

Bheirinn maitheanas bho m' chridhe
Do gach neach fo 'n ghrein,
Na 'n deanadh iad tionndadh
Bho gach taunt tha 'nam beul;
Cha bhi mi ris an rud shalach
Tha gràineil anna féin,
Air am bheil aogais na h-Ifrinn
A' sruthadh bho 'n beul.

Nach ann a gheibheadh sibh solus,
Is foireachdan bheò,
S gu 'n deanadh sibh tionnda'
A dh'ionnsuidh nam beò,
Far nach 'eil gāmhaldas
No taunt ann an ceòl,
Ach seinn agus moladh
'Ga shealbhachadh 'n glòir.

S tu 'm 'ulaidh, 's tu m' aighear,
'S tu m' aighear 's mo ghràdh;
Shoillsicheadh 'n inntinn,
'Sa chaochaileadh chàil,
Chuireadh gras anns a chridh'
Is moladh 'sa bheàl,
Sa phridhigeadh* le naomhachd,
Do naoimh anns gach lā.

Cha 'n 'eil gealladh 'san fhìrinn
Bho thoisich gu crìoch,
Air am bheil còir aig na daoine-s'
Gus an caochail iad rian;
Cha 'n 'eil bagair 'sa Bhìobal
Air a sgriobhadh bho thòs',
Nach buin do na daoin'-s',
Ach an caochail iad ceòl.

* In allusion to seasoning of meat with salt or pickle.

Ach bheirinn mo chomhairl,
  Na 'n gabhaid i uam,
Bhi leantuinn gach abhais
  A b' fhearr anns a duais,
Nan creideadh sibh 'n fhìrinn
  Mar dh'fheudainns' â luaidh,
'S ann bu mho n'ur fabhar
  'Sa bhās, ge b'e uair.

XI.—*Oran do* Anna Mhurchie, *bean ar aidh; ri àm foghar' fliuch, 'n uair bha i ai a sarachadh le eas-chreidimh, agus thuir i " Gur h-ann dhéilig Dia gu cairdeach ri a mhuinntir a thug e dhachaidh o an droc latha."*

Anna, dheilig e gu cairdeach riu
  Do 'n d'thug e gras, 's tha ann,
Tha cinnteach a fhabhar, is
  Nach failinnich a chainnt;
Ged lobhadh na raointean
  'S gun bheathach ni bhi 'sa ghleann,
Ma 's d'theidheadh 'h-aon diubh gun aran,
  Thigeadh manna 'nan ceann.

'S ged 'eil peacaidhean dhaoine
  'G eigheachd dìtheachadh teann,
Agus tearc dhiubh ri fhaotainn,
  Tha na 'm fireana' ann;
Na 'm bitheadh h-aon diubh a'm baile
  Cha bhitheadh 'n tomhas ud gann,
Ghleidheadh sud dhoibh an talamh
  Gu sìoladh fearainn is fonn.

Ach 's minig thug e baile agus baile
  'Seachad do fholamhachd ann,
Is thug e dìthis a teaghlach,
  Is an deigh-san an clann;
Cha bu dearbhachd leam air e,
  Cainnt bho mho bheul,
Ach deiligeadh Spioraid,
  'Sa thaghald na dheigh.

Ged tha mi 'n traths anns a gheamhradh
  Thig mo shamhradh a dheigh;
Ach bha an claidheamh air a tharruing,
  Is dòrtadh fola do reir;
Is gach breitheanas eile
  Airson peacana dhaoine,
'S geur-leanmhuin 'ga bhagair,
  Gu dearbhadh na'n naoimh.

Ach gach ministeir arain,
  'S luchd-comuinn folamh gun bhrigh,
Fanaidh iads aig a bhaile,
  Mar choin air alachd* gun di;
Ach dar thig àm feuchainn na h-ola
  Is coinneachadh 'n Righ,
Bithidh iads' air am pilleadh
  Gu 'n aimhleas bhibhuan gun chrìch.

XII.—*Oran a rinn e ri àm gainne, agus farmad air éiridh na inntinn ri pailteas a chunnaic e aig coimhearsnach.*

GALAR cràiteach nach gabh dhiom àicheadh,
  Air teachd bho Adhamh, lean m' airneans' a nuas;
Galar éigin leis nach b'àill mo thréigsinn,
  Faic a Dhé e, ag iarruidh buaidh:

Galar claonail air feadh an t-saoghail,
  Is chaidh sgaoilt air feadh an t-sluaigh;
'S mur fhaigh mi léine† de 'n aodach chéireach,
  Bho Oighre Dhe, tha 'n còmhnuidh shuas;

'S mur fhaigh mi léine de 'n aodach chéireach,
  Bho Oighre Dhe, tha 'n comhnuidh shuas,
An deis is àilte, nach imir tàilleir,
  'S nach iarr luchd-ceird gu a deanamh suas.

S ge b'e thàradh do 'n tigh a 's àirdé,
  Far am bheil àillteachd is brad na h-uails',
Dh'innseadh Daibhidh, Maois, is Aaron,
  Peadar, is Paul, pàirt de a luach.

* A carcase. † A shirt.

XIII.—*Oran a rinn e ann am bliadhna na gainne, rè Cogadh America; anns am bheil e a' gearan, dar bha mòran ag iundrain an aran aimsireil, cho beag 'sa bha de mheas air an aran spioradail, bha pailt anns an tìr.*

M'ULAIDH m'aighear, m'ulaidh m'aighear,
M'ulaidh m'aighear meudal;
'S tu fhreagradh glaodh na'm bochd,
Dar bhitheadh iad na 'n eigin;
'S tu a chaisgeadh cumhachd na goirt,
'N uair bu mhò a h-eighe,
'S tu a chaisgeadh cumhachd a chlaidheamh,
'N uair bu mhò a gheurad.

M'ulaidh m'aighear, m'ulaidh m'aighear,
M'ulaidh m'aighear meudal;
Ged a lìonmhoraich thu an t-aran*
Cha 'n 'eilear 'deanamh feum deth;
Tha na treabhaich† 'dul a mach,
'S cha 'n 'eil maitheas as an deigh;
Tha 'n Tigh-stòr air a ghlasadh,
Cò dh'fhosgaileas na seulach'?

Cia fhad a bhitheas e na bhonna creidimh,
Oibrichean is foghlum,
Is oibir na lagha 'o 'n bhaile
Gun fhacal mu a deighne;
A chuilc bhrùit' cha 'n 'eil ri fhaighinn,
'Sa smùd cha 'n 'eil ag eiridh;
Tha an Tigh-stòr' air a ghlasadh,
Cò dh'fhosgaileas na seulach'?

Airson meud mo chiont
Is lìonmhorachd m' eacoir';
Ged robh mise tric a' tagair,
Cha fhreagairear m' eighe;
Ged robh mise tric a' tagair,
Cha fhreagairear m' eighe;
Tha an Tigh-stòr air a ghlasadh,
Co dh'fhosgaileas na seulach'?

* An t-aran spioradail. † Ministeirean an t-soisgeul.

Dar bhitheas gach beul air 'n stopadh,
 Gun fhreagaireadh do 'n eighe,
Sud Prionns' na beatha air a chasan,
 Foisg'lidh mis na seulach.
Theid na treabhaich 'n sin a mach,
 'S bithidh maitheas as an deigh,
S dar bheir thusa dhoibh do ghnùis,
 Bithidh ol' is tùis ri 'n teudan:

Is thig an dealt gu frasach pailt,
 'S bithidh gart is alt ag eiridh,
S bithidh na mairbh a' tighinn beò,
 Le feartain glòrmhor fein uat;
Bithidh an t-uan an àit a mhadraidh,
 'S Criosd an àit an dragoin;
S bithidh 'n fhàsaich na tobair uisg,
 Ged 'eil i 'n diugh na h-Eiphit.

Is bheir thu dhachaidh clann a chumhnant
 As gach taobh an d'theid iad,
Oir tha do ghealladh dlùth
 Do Iudhaich is do Ghreugaich;
Is as gach fine tha fo ghrein,
 Ni thus a 'n àird do threudan,
S cha chuir bith-bhuantachd an ceill,
 Mheud 'sa rinn thu dh'fheum dhoibh.

Thug thus' aodan do 'n chath,
 An lath' bu mhò eigin,
Dar bha flaitheanas is talamh,
 Agus ifrinn le 'cheile,
Air taomadh 'mach 'na t-aghaidh,
 Dh'fhuaisgil thus' na seulach'.
M'ulaidh m'aighear, m'ulaidh m'aighear,
 M'ulaidh m'aighear meudal,
S tu fhreagradh glaodh na'm bochd
 Dar bhitheadh iad 'nan eigin.

XIV.—*Oran a rinn e ann an ìmean trioblaideach.*

GU 'N tigeadh do rioghachd
 Mar lili anns a cheitean,

Le dealt na an gràs,
  Bheireadh fàs air na geugan;
Tomhas de n' Spiorad,
  Do ghlanadh mic Lebhi—
A mharbhadh na sionnaich
  Lean mis' a lios Edein.

Mo thruaighe 's mo chradh,
  Gu bheil an sgeul ud na firinn!
Cho tearc is a tha iad,
  A tharas a h-innseadh,
Aig am bheil e ri fhaicinn,
  Beath' is cleachdadh na naomhachd,
'S gu 'm feudar a chreidsinn,
  Gu bheil 'n teist'neas fior-ghlan.

Mo thruaighe 's mo chradh
  Gur e-sud an caradh air daoine,
Is iad 'tuiteam na 'n cadal
  Ann an seachranan claonaidh;
'S mur dean iad-fein tionnda
  Dh'ionnsuidh 'n Fhear-saoraidh,
Tha iomlan gu 'n tearnadh
  A lamhan 'n fhear-dith'chidh—

A lamhan an deamhain
  Tha 'gan cumail mi-rianail
An aghaidh a cheile,
  Le chuilbhearta' dìomhair—
Mar leòmhan 'san talamh,
  Rinn an tuigs' mar chriathar;
Ge bhithear 'gan teagasg
  Cha ghleidh iad a bhriathar'.

Gu 'm bu naomh, 's gu 'm bu naomh
  Do t-ainm-s' a ta glòrmhor,
Gu 'm bheil fuighleach 'san talamh
  Do 'n d'rinn thu aithnicht' do thròcair;
Tha thu cinnt' ann do dheilig,
  'S tha thu-fein dhoibh mar phòrsan,
'S tu 'mhaireas gu sìorruidh,
  'S cha chaith bliadhn' do stòras.

'Se aobhar chomhfhurt na 'n naoimh e
  Dar bhitheas iad a' còmhradh,

Cho foirfe 's tha 'n ulaidh
  Ruith eadar am meòran :
'S ann bu mhaith i gu a cleachdadh,
  'S cha d'robh peacadh 'na cnòdach—
Iads' do 'n ulaidh an saoghal
  Sud iad saor dheth rè momaint.

Moladh bho an talamh
  Mar eòin 'gaireal anns a cheitean ;
Mar chalmanan a ghlinne,
  'S iad a' guil airson ea-coir,
A' sealltuinn ris-sa chaidh thⅼolladh,
  'Tarruing beath as na gleusan,*
'S bitheas e-sa gu brach
  Mar dhìon laidir nach treig iad.

Nach h-ann 'sheideadh na gaoitean
  Air cnamhan tioram na fasaich,
Ach an deanamh e 'n tionnda
  Mar chraobh ghlas anns a gharadh :
Mar chraobh Lebanoin is ghiuthais,
  Mar chraobh ubhail is phalim,
Bheireadh meas agus toradh
  Nach gearradh am bās uath.

'S ann mar sud 'tha lios an Tighearn
  Air a siòladh le gràsan ;
'S ann 'n sud 'chithear gu soilleir
  Deadh chladhach a ghàrnal—
Geugan an lagha,
  'S dealt an t-soisgeil 'gan àrach,
Bheireadh meas agus toradh
  Tre iom'dh ginealach 'sàlach.

Nach h-ann bhitheadh agam cridh'
  Leis am molainn ni b'fhearr thu,
Airson teachd Fear-saoraidh,
  Is saorsainn a ghràsan,
Fhuair buaidh air 'n t-saoghal,
  Air daoine, 's air Satan,
'S ged luidh 'n eunlaith air 'n ìobairt
  Cha do dhìbreadh Abram.

* Leòintean.

XV.—*Marbh-rann a rinn e do Mhaighsti[r] Huistean Ross, Ministeir a bha ann a[n] Cildonnan.*

OCH is ochan mar tha mi!
'Triall gach là do Childonnan,
Ri bhi smuaineachadh t-àbhais,
Agus blàthaid do chomuinn;
Ge chòmhlaich an uaigh mì,
'S mi 'n uairean 'ga taghald,
Cha sheas i dhomh d'ait, ach
A' triall gu bràch as do dheigh.

B' fharasd' aithneachdan air do ghleus.
Gu 'n d' robh do speid a' dul dachaidh;
Dar theidheadh tu 'sa Chùbi,
Bhitheadh fìon ùir anns an fheasgair;
Dar theidheadh tu 'sa Chùbi,
Bhitheadh fìon ùir anns an fheasgair;
'S gach neach a ghradhaich an fhìrinn,
Bu chaomh leo do theagasg.

Tha mi 'cuir fhianuis air do naimhdean,
Mur innseadh tu 'n fhìrinn;
'S mur d' fhuair iad do theagasg,
'S cuis eagail ri innseadh.
Bheireadh tu bainne do 'n uan,
Agus biadh do 'n chaora',
Is gheibheadh tu do 'n t-sedair,
A chuid fein anns an fhìrinn.

Bheireadh tu bainne do 'n uan,
Agus biadh do 'n chaora',
Is gheibheadh tu do 'n t-seudair,
A chuid fein anns an fhirinn;
'S dar thig iad-san cuideachd,
Cha bhi thus' air do dhìteadh:
Cha b'e sud do pheacadh
Gu 'n ceileadh tu 'n fhirinn.

B'e sud Ministeir na comuinn,
'N tra chruinnicheadh 'chòmhail,
Dhaighnicheadh oibir an dearbhaidh,
Na 'm bu bheag na 'm bu mhòr i;

ch airson a chealgair, bha
Thu d'imcheist dha 'n gòmhnuidh;
heibheadh tu 'mach air a bhlas e
'S air fhoireachdan còmhla',

'e sud ceann nam peathraichean
Agus cairid nam bràithrean;
haobh na feòla 'sa spioraid,
'S ceart a bheireadh tu gràdh dhoibh;
eanna nma thu bha muileach,
'S goirt a bhuin rith', do bhàs-sa;
ma dh'innseas mi 'n fhìrinn,
B'e sud mo chaochla' cràiteach.

u'n cuimhnich an t-Ard-Righ
Le fabhar do leanabh,
'a gleidheadh 'san t-saoghal,
O gach baoghal is sgainnil;
u'n lean e le naomhachd
Bean na mìne 'bha ma' riut.
iamh cha 'n fhaca mi h-aodan
Ach fial, faolaidh is cainnealt.

u bhlath do na bochd' thu,
'S bu cheann-uigh do 'n àraidh,
do theaghlach a chreidimh,
Cha 'n fhaca mi d' àicheadh,
iamh cha 'n fhaca mi leithid
De cheann peathair is bràthair;
tha e 'nis ann an teaghlach
Cho saibhir 'sa 's àill leis.

ha b'e Ministeir an arain
A bhagam ri iomradh,
ch fear chunnaic 'sa dh'fhoirich
De 'n ath-bhreith na dh'imireadh;
' préisgeadh 'n t-soisgeul
Bho fhoireachdain an'main,
bheireadh chomhairl bhitheadh fior-ghlan,
'S bhitheadh ciallach ri leanmhuinn.

ch bheirinn mo chomhairl,
Ma theid mi 'sa Sgìre-sa,
u 'n dean iad mo leabaidh
Co fagus 's tha sìnt' riut;

Oir cha 'n 'ell difir pearsa
  Ri fhaotainn 'san àit ud;
Tha 'n Righ 'sam Baig'ear
  'San aon staid anns a bhabhuinn.

Gu bheil mis' de 'n bharail,
  'N tra bhitheas sinn 'g éirigh,
Gu 'n aithnich mis' agus HUISTEAN
  Anns an dùsgadh a cheil',
Dar thig trumpaid o 'n Athair
  Bithidh sin a chaith anns a cheile,
'S bithidh toiseach an rathad
  Aig na naoimh anns an eirigh.

XVI.—*Marbh-rann do* HUISTEAN MATH*ANACH*, *duine urramach diadhaidh, bh ann am braigh Sgìre Childonnain, le* ADA GORDON, *anns an aite cheudna.*

'SE do bhās-sa, HUISTEAN,
  Dh'fhag gle chiuirteach 'n-ar cridh;
'S dh'fhag muladach craiteach
  Am pobull a tha do d' dhì—
'Se bhi dh'easbhuidh do riaghailt,
  'S do chomhairl dhiadhaidh gu sith,
Thug saors' do na ceudan,
  Gu 'n seasamh iad ann a stri.

Sud a bhuille bha ciùirteach,
  'Sa thug clann a chumhnant gu bròn,
Gu 'm bheil na daimhean bha dlù' dhoibh
  Air an duanadh* fo bhord,
Bheireadh a chomhairl bu diadhaidh,
  'Sa dh'fheuchadh 'n riaghailt bu choir,
Do gach neach bhitheadh 'g iarruidh
  Gu bhi feuchainn an leon.

'Se bhi 'g amharc air d' āros
  Tha na chradh dhuinn 's gach am,
Bhi 'ga faicinn na fasaich,
  Gun bhi an traths' innt' ach clann—

* Dùineadh.

Sud an ionad bha fiùghail,
  Le seinn is ùrnuigh 'na ceann,
Ged dh'fholaich an ùir thu,
  Gun duil riut thigh'n ann.

'N uair nach cluinn sinn do chomhradh,
  No aon *Note* bho d' bheul,
Co dh'innseas n-ar cruaidh-chas,
  No ghabhas truas ruinn n-ar feum,
Dar tha na Prapachan dileas
  Dol as an t-saoghal de leum;
Tha e soilleir ri innseadh
  Gu 'n d'thug sud caoile air an treud.

Dh' fhàs an comuinn na 's fhuaire,
  O chaidh thu uainn, riut gun dùil,
'S nach cluinn mi bhi luaidh ort,
  Chuir sud gruaim ann ar gnùis;
Oir bha 'm briseadh cho chràiteach
  'S gun d' thug e bearn a n-ar dùthaich,
Dheth an aireamh a b'àbhais
  Bhi moladh an Ard-Righ, le cliù.

Nàm fosglaidh a Bhìobail,
  A' cuir na fìrinn a suas,
Gu'm bi léir air gach aon dhiubh,
  Anns gach Sgìre mu 'n cuairt:
Fhìr a sheinneadh 'sa leughadh,
  'Sa dh' fhagadh deurach an gruaidh,
Ged chosinn am bās thu,
  Rinn e blath dhuit an uaigh.

'S mòr a bhearn a n-ar tìr thu,
  'S thug sud aonarachd òirne,
'S gach aon neach a chì mi,
  Tha iad mar dhaoin' ann an ceò:
Ged tha sud na ni cinnteach,
  Gu bheil thu 'seinn ann an glòir,
Se dh'iarradh n-ar crìdhe dhuinn,
  Gu 'm faighte rìst thu do 'n fheòil.

Bu shoilleir feartainn bho 'n Ard-Righ,
  Anns do nadur le buaidh;
Bhi'dh tu tiorcadh do chairdean,
  Is dion do naimhde le truais;

Bha do chomhairl is d' iompaidh
Cuir cosg air cunntaidh'n cruaidh,
'S 'nuair a thionailadh chomhail,
Bu bhinn do chomhradh 'nam chluais.

Ach sguiridh mis de d' mholadh,
Oir theirig mo chail,
'S thaobh 's nach d' fhuair mi gibht leirse,
Gus na dh' f heudainn a radh,
Air chor 's gu 'm b'urra mi iomradh,
Mu thimchioll do bhais,
Bha taitneach 'san am sin
Do na h-aingil' a b' aird'.

XVII.—*Marbh-rann do* Shearra *M'*Culloch*, bha 'n Dornoch, a bhathadh 'sa Phort-mhor.** *Le* Samuel Mathanach.

Gur fada buain chaidh am fuaim
Air gluasad suas na trompaid,†
Mais an t-sluaigh na luidh 'sa chuan,
Is osnaich bhuan 'ga iundrain.

Ceann-uidh nam bochd, na luidh 'sa Phort,
'Sa mhac gu bochd 'ga iomnadh sud—
Ach tha mis' an dochas, 'm Fear a ghleidh Ionah,
Cho fada beo 'san ainmhidh ud,

Gu 'n gleidh e e-sa, bho bhuil' an Eisg,
Ach am faighear e, mar 's ionmhuinn leinn,
'S gu 'n d'theid gu h-ordail, 'chuir do Dhornoch,
Far 'n d'robh e beo 's gu 'm b'ainmeil e:
Mar thaic 's mar shìth, mar phrap 'san tìr,
'S cha 'n fhaighte trì an Alba' dheth.

* Hugh M'Culloch, Esq. late Sheriff Substitute of Dornoch, who with many others, was drowned in crossing the Meikle Ferry—a man, with his other good qualities, eminent for piety, and whose death is much and justly lamented by many, and in particular by a large circle of his Christian acquaintances in that country.

† In singing the Elegy, every two lines are twice repeated.

S gur e th'air innseadh 'feadh na rioghachd,
" Cha 'n fhaic sinne a choidche cho dealbhach riut ;"
Dar theidh' tu a sgaoileadh d'fhoireachdan ghaolach,
Eadh gu 'n taobh'cheadh leanabaidh riut.

S dar theidh' tu dh'ùrnuigh, 's gaoth 's na siùil agad,
Bhitheadh tu mar dhriùchd do anamana ;
Bhitheadh blas na mealach tighinn bho t-anail,
Dar bhitheadh d'anam 'sealbhachadh.

S dar mhìnich' tu 'n fhìrinn, 'mach as a Bhìobal,
Gheibheadh gach aon an dearbhachd uat :
Bhitheadh do chàirdean guil 'sa gàire,
Dar bhitheadh do bheul-s' 'ga h-ainmeachadh.

S dh'inns' tu do chàch nach d'robh 'sa chlàr,
Aon fhacal tèar'nte gu earbsa dhòibh,
Iur tionnda' iad gun dàil gu Rìgh nan gràs,
Gu 'n deanadh 'm bās a dhearbhadh dhoibh.

Ach tha bochda' 'n t-sluaigh ri gearan chruaidh,
Mo thruaigh ! gu 'n deach' thoirt im'rich uainn ;
S ar tìr gu slàn, air fhàgail fàs,
Gun neach ni àits' a lìonadh dhuinn.

Tha na bh'agad de naimhdean 'g éirigh a 'nàird,
'S iad féin 'sa Sàtan geanmhuineach ;*
S tha iad an tràs' aig fois is tàmh,
Oir bha thu na d' plaigh 's na t-imcheist dhoibh.

Ministeirean gun ghràs, 's cealgairean fās,
Cha 'n 'eil do bhās 'gan cumraigeadh ;
Nior 'n ionann sud 's do chàch, a fhuair dhe do ghràs,
Cha sguir gu bràch de d'ainmeachadh—
S cha 'n 'eil gu leòir, air an taobhs' de Ghlòir,
Na ni an cuid leon-s' a thiormachadh.

S ann leam gur cinnt', gur iad bhitheas tinn,
Aig àm na seinn a' criochnachadh ;†

* Joyful or merry.

† Alluding to a fellowship meeting held in the neighbourhood Dornoch, which be regularly attended.

Bhiodh cheols' dol suas gu Rìgh na' sluagh,
'S bhiodh leòntaich thruagh gle inntinneach.

'S dar theidh' tu dh'ùrnuigh, aig àm an dùinidh,
Bhiodh iomadh sùil 'gan tiormachadh :
Ghluaiseadh marbh, is sheinneadh 'm balbh,
'S bhitheadh cnamhan marbh a' tiomsachadh.

'S mu dheighne do chliù, tha e na 's mò,
Na gu 'm b'fhiù sinn bhi 'ga leanmhuinn sud;
'S cha 'n urra gu bràch rè feadh n-ar lā,
Le teanga Bhard do dh'ainmeachadh.

Ach seall 's gun dail 'nuas air na dh'fhag
Gu toirt dhoibh pairt de 'n ionmhas ud,
Thug è-s' gu tear'nt, gu cala na slaint,
'S gu bràch cha 'n fhaic e cunnraigeadh.

Ach a Rìgh na 'n gras, thug è-sa 'naird,
Cuir a dheis gu slan air aon-ghin-mic ;*
'S mu dheighne chaich, cha 'n urra mi radh
Do thaobh 's nach fhar mi 'n ainmeachadh.†

Ach fhuair mi cliù, air a chuid bu mhò,
Bha glé chùr gu leanmhuinn ris :
'Sa mheud sa beòl domh, 'm fad's bu bheò iad,
Bu mhòr an leòn a h-Albain iad.

'Sa Chirsti ordail Nic-an-Toisich
'Se do dhoighs' bha ionmhuinn leam :
Bha thu deanamh, gun bhi 'g fheuchain,
'S do chuid deur 'gan tiormachadh.

'S dar rinn mi t-fhagail, 's guidh gu slan duit,
Bha mi cradh gu h-uaigneach ;
'S thuirt mo bheal e ris na bha laimh rium,
Cha 'n fhad an dail gun iomlaid duit.

Ach fhir a dh'fhag i, lean's a raidean,
'S bheir iad tear'nt gun iomrall thu.

* His only son, at present a Captain in the Army.

† Alluding to those that have been drowned with him, and who names had not at this time been ascertained.

XVIII.—*Oran do Mhistress* GORDON, *bean urramach bh'n Achadh-na-mòine, ann an Sgìre Chill-donnain.*

OICH is ochan mar tha mi,
Is Iordan a.bhàis na chuan bàthaidh,
'S nach faigh anam 'null air teàruinlt',
Ach mheud 'sa.shealbhaicheas do gràsan.

Ach fhuair thus' null air aon uair a Bhettie,
Is fhuair thu saoras corp a pheacaidh,
Ged b' iomadh uair gu 'm b'e do bheachd-sa,
Gur tu bu mhò de na peacaich.

Ach seall-sa mhàn oirnn a t-fhàbhair,
N uair thug thu uainn' a gheug bha àluinn,
Air an d'robh na measan teàruinte,
T-fhìor eagal is gaol nam bràithrean.

Fhuair thu farsuingeachd gu sgaoileadh
Na thàr thu riamh de' n t-saoghal:
Fhuair thu beachd air mar na plaosgan,
Is fhreagair thu leis-san faithn an Fhir-shaoraidh.

Sgaoil thu e air na bochdan,
Is tha thu nisean 'buain an ocair,
Is na tha ad dheigh-san dhiubh 'sìor osnaich,
Mo thruaighe leir gu 'n deach i as so.

Roghnaich thu iad as an t-saoghal,
Roimh dhaoine mora lan de mhìltean,
Is tha thu 'nis 'nan cuideachd dhaontan,
Mar ri Abraham agus Isaac.

Dh'eirich dhuit-san sud glé thrathail,
Mar dh'eirich do Mhaois air nighean Pharaoih :
Roghnuich thu cuideachd nam braithrean,
Roimh uile ionmhas an tigh a 's àine.

Is ged bhiodh iad-san bochd gun aodach,
Gun òr gun airgiod anns an t-saoghal,

'N uair chitheadh thu-san an aodainn,
Lionadh do ghnùis làn de dh'fhaoilt riu.

Dar thigeadh tusa gu tigh na còmhlach,
'S mise nach cluinneadh fuaim do bhrògain,
Is bheag air mhòr na bhiodh do mhòd ann,
An t-aite a b'isle b'e sud do *phòrsan-sa*.

'N tra bhiodh mnathan fuar gun ghrasan
'G iarruidh an t-suidheachan a b'àirde,
Thigeadh thusan a steach gu sàmhach,
Is shuidheadh tu shìos, gu 'm b'e sin t-abhaist.

Fhuair thu spiorad na fior āicheadh,
Is chleachd thu i fhad 'sa bha thu ;
Fhuair thu saoras daorsan Pharaoih,
Ge tric a dhearbh e dhuits' na namhaid.

Fhuair thu neo-lochduidheachd a cholumain,
Fhuair thu gliocas na beist a mharbh sinn,
Fhuair thu 'mach bho 'n h-uile an-earbsa,
Is fhuair thu creideamh air a dhearbhadh.

Bha thu maiseach ann a t-aogais,
Is dh'aicheadh thu *fasanan* an t-saoghail,
Ghabh thu taitneas ann an naomhachd,
Is tha thu nis air do lān shaoradh,

Cha 'n fhaicinn fhein ort stoc no crābhat,
No léine bheag mar tha aig an àrdan ;
Ach neapaig shingilte air do bhraghaid,
Is thu mar rialt air beinn glé arda.

Mar bhaile air cnoc thu bha gle dhealrait',
Ged bhitheadh tu-fein 'ga t-fhalach ;
Gur beag an tìom 'bhithite far riut,
Dar chithite gu 'n shealbhaich thu fior sholus:

Ghabh thu taitneas anns an fhìrinn,
Is rinn thu cuideachd de na Bhìobal ;
Ughdairean diadhaidh 's iad bu chaomh leat,
Is bhitheadh tu 'nam measg dar a dh'fhaodadh.

Bu cheann uidhe thu do gach àraidh,
Do dhaoine uailse 's do 'n bhochd bu tàire—
Ach mheud 'sa shealbhaich fior-ghràsan,
B'e sud do roghainn de na bhà so.

Mhais nam ban thu Bhettie Ghordain ;
Co chunnaic 'riamh do 'm b'eòl thu,
Nach taitneadh riu do chòmhradh,
Is tha thu nisean thall air Iordan.

Fhuair thu peighinn dhe ōr Sheba,
Is dh'fhuasgail e ortsa ann a t-éiginn,
Is phaigh e uile na bha de dh'fheich ort,
Is thug e nis gu Pharras Dhé thu.

Is ma thug thus' ise a nàirde,
Pill-sa '*mamtal* air na dh'fhàg i,
Dean-sa mar phropach anns gach àit iad,
Bhios mar bhasgadh do na càirdean.

Och, fhir a fhuair i is a dh'fhàg i,
'S ann leam-sa nach b'ionadh thu bhi cràiteach ;
Ach dean-sa do dhìcheal cho fhad 'sa thàras,
Gu 'm bi agad peighinn de n fhior eàrlas.

Is 'n uair a choinnicheas sibhse a cheile,
Moch 'sa mhadainn aig an ais-eirigh,
Bithidh n-ur gaol is n-ur daimhe d'a cheile,
Air dhoigh 's nach h-urrair chuir an ceill so.

Is dar bha mi 'ga do chaireamh,
'Shaoil leam fein gu 'n robh mi cràiteach,
Ri bhi a' smuainteachadh air t-àbhaist—
C'ait' am faic mi do leithid ri àireamh ?

Cha b'e bròn idir le an-earbsa,
Ach bròn bhi 'dealachdain gu dearbh riut :
Is ged a shiubh'lainn-sa feadh Alba,
Cha mhòr a chithinn-sa de d' dhealbs' ann.

Ach sguiridh mis' a nis do dh' radh so,
Oir cha 'n urrainn mi do chuir an dainteab,
Meud do bhuaidhean-sa ri aireamh,
Cha chuirte an ceill le teangan bhaird iad.

IXX.—*Oran do* Nial Macpherson, *a bha na Fhear-Ceasnachaidh ann an Sgìre Hacric, ann an Gall'aobh.*

'Sann air mhadainn Di-màirt
Fhuair mi sgeula do chaochlaidh,
Gu 'n deach Nial thoirt a 'naird
Gu tearuinte do 'n rioghachd.
Tha iomadh an Sgìre Hacric
Gle chraiteach do dhìth-san;
Oir bha thu mar bheul dhoibh
Mar bha Aaron do Mhaois sud.

Bha thu dhoibh 't-athair gle thearuint',
Cho fad 'sa bha thu san t-saoghal;
Is chlothadh tu os'chean shatain,
Dheanadh na braithrean a sgaoileadh,
Cheileadh tu 'm failligean
O'n naimhdean 'san t-saoghal,
Is dheanadh tu 'm brisidhean chaireamh
Le d' dhaimh is le d' dhìlseachd.

Ach cha b'ann le fuirm na diadh'achd
Bha do thriall cho fhad 'sa bha thu:
'S ann bha thu 'siubhal gu h-ìosal
Mar Chriosduidh bha tearuint'.
'S gu 'n robh teisteas fhior air
Aig caochladh do bhàis-sa.
Chaidh tu dhachaidh le d' *fhluir*,
Nam boil le cumhachdan Shatain.

Ach na 'm faicinns' neach bhiodh dìleas
As an Sgìre ud dh'fhag thu,
'S gu 'm biodh agamas comhairl'
Gu'm b'e so i an drast dhoibh;
Iad do cheangal le ùrnuigh,
Anns an dlùiteachd an d'fhag e;
Mus canadh na naimhdean 'san t-saoghal
Gu 'n dhìbir an gradh ac.

S mor tha de neul diomaidh
  Air a ghrunnd ud dh'fhag thu,
S air gach Sgire mu 'n cuairt dha,
  Bhi toirt uath 'n fheoghainn b'fhearrd' iad—
Gun neach a bhi 'g éiridh
  Dheanadh feum ann an ait-san:
S ann tha sinne air n-ar seideadh
  Le fein agus ardan.

Bha do bhuaidhean-s' do-aireamh,
  Cor nach fhaf mi do 'n innseadh,
Ged bhiodh agam gibht bhaird
  Do chuir 'mhan ann an sgriobhadh.
Cha b'urrainn mi aireamh
  Na bha ri radh mu d' thimchioll,
Is tha thu nise do thamhteachd
  Far nach fhail'nich an gaol thu.

Ach 's iomadh oidch' bha misean
  Ri do chlisich, 's bu bhlath i,
'S cùbhr' gheibhinns' t-anail
  Mu gach anam de 'n phārt ud,
Is dheanadh e dhuit ciùrradh
  Aon droch cliù mu 'n phārt ud;
Oir bha thu mar an drùchd dhoibh,
  Ann an dlùithteachd 'san daimh riu.

Ach c'ait' an teid mis' do dh'iarruidh
  Fear do rian-sa anns an t-saoghal,
'S tu chumadh taic ris na bochdan,
  Is cha chuireadh tu uat iad nam faodadh.
Ghabhadh tus' na t-uchd iad,
  Ged bhiodh iad bochd anns an t-saoghal,
Cha dheanadh tu an aicheadh
  Ged bhiodh cach 'gan dìteadh.

Fhuair thu gibht o 'n h-ardean,
  Fhuair thu grasan is gaol uath.
Tha iomadh an Sgire Hacric
  A tharas sud innseadh—
Nach fhaic iad 'san fhasaìch
  Neach na b'aillt ann a t-imeachd,

Is tha thu nis air do thamhteachd,
Mar ri Abr'am is Isaac.

XX.—*Marbh-rann do* Sheoras Macaoi *Fear Arichlinie, an Sgìre Chill-donnain.*

1809.

'S CRUAIDH an sgeul, a fhuair mi an dè,*
Gu 'n d' thug 'n t-Eug air falbh thu uainn!
B'fhear thu bha treun, gu obair Dhe,
'S bu mhòr n-ar feum 'n Albain ort.

'S cho tearc 'sa tha de chlainn no slainte
Air feadh gach ait' an tionnda sinn,
'Sa chuid a b'fhearr, 's bu phailte gras,
Air fagail bān nam beanntaichean.

Bha thu mar rialt aig pobull Dhia,
Do dh'fheuchainn sgiamh an t-Slanuigh'ear,
Oir bha do dhiadhachd ann do ghniomharan,
Reir do bhriathran tabhachdail.

Chum teagasg chaich air chinn a bhāis,
'S tu fein do gnath mar riaghailt dhoibh :
Le tuigse gheur, bha cumte ri feum,
'S i ullamh rèidh, neo-chianaileach.

'Se Bean na h-Ari, 'nis a dh'fhag thu,
Anns an fhasaich aonarach :
Tha i fo bhron, 's gach neach tha beò
De 'n teaghlach mhòr a dh'araich i.

Tha sinne fo ghruaim, thaobh meud do luaich,
Dhol uainn cho luath do shìorruidheachd :

* A slow tune suits best, and every second couplet may, with advantage, be repeated twice, and the second time on a higher key.

Ach moladh Dh'a-sa a thionnd' am bās
Bho aobhar craidh is cianaileachd,

Gu aoibhneas mòr, do chlainn na glòir,
Dh an d'thug E còir air oighreachda':
O'r chaidh E suas, gu Caithir truas,
Chum ait an duais a dhaighneachadh.

S ge cruaidh an cas dhol tre na bhās
Do luchd dha 'n stadh an saoghal so,
Bithidh pobull Dhia gun tuille pian,
Rinn feartan Chriosd an saoradh uath.

Tha Ainglean naomh, le aoibhneas caomh,
'Gan toirt bho dhaors' 's bho thruaillidheachd,
S bithidh iad a' seinn, le òran bìnn,
Bho linn gu linn tre shiorruidheachd.

XXI —*Marbh-rann do* HUISTEAN MACAOI, *Odha do Fhear Arichlinie, an Sgìre Chill-donnain, chaidh thabhairt air falbh leis a bhas 'n* IAMECA, 1814. *Le a Bhrathair a seana.*

SE mo chridhe-sa tha ciùrteach,
Se mo shuilean tha deurach,
S mi 'ga t-iundrain, HUISTEAN,
'S tu 'sa 'n ùir 'n IAMECA!
S beag a shaol leam, tra dhalbh thu,
Gu 'm be falbh e gun phiileadh;
Ach tra dhealich mi 'n CROMBA,
'S tric a chrom mi gu sileadh.

Och! mo thruaighe mar tha mi,
Tra thug 'm bās uainn cho luath thu,
'N cŏrp b ailte ar a charadh!
Gun aon de chardin ma 'n cuart da!

Ach bha do Phearsa cho briagh,
'S cho ciallach do chleachdamh,
'S gu 'm bu lionmhor dhuit càrdean
Anns gach aite gus 'n deach thu.

Ged 'eil thus' ann a sonas
Fad a comas gach namhaid,
'M feadh bhithis mise anns 'n t-saoghal,
Bithidh mi caoineamh na dh'fhag mi:
Bu mhor do mhaise 's do stuamachd,
Bu mhor do bhuaidhean ri 'n aireamh,
Bu mhor do chobhair 'n cruadal,
'S bu mhor do luach dhomh mar bhrathair.

Ciod e their mi, mo mhathair!
'Se 'n Righ 's ard a thug uainn e,
'N Ti chuir sgiamh air cho āluin,
'S iomhaigh a mhathair 'na ghruadhean:
'S tha e nis air a shaoradh
Bho gach daorsa agus truaighe;
'S tra thig deireadh an t-saoghal,
Bheir e rist as 'n uaigh e.

Tha mi 'n duil gu 'n d'theid m'athair
Gu cathair na 'n grasain,
Ach a 'm faic e a roighuin
Air taghadh na slainte:
Tha a Spiorad 'n gleidheadh
Anns na Flaithibh 's arde,
Ann an ochd an Fhir-shaoraidh,
A thug gaol dha nach failling.

Se do bhās a rinn brōnach
Na tha beò dhe do chairdean,
'S gach neach a bha eolach
Air t-oig 's do phairstean;
Ach gabhamaid dochas
Agus seoladh a t-abhais,
Chum 's nach bidh sinn fo eagal
'N uair a leagas 'm bās sinn:

Chum 's gu 'm faic sinne e fathast
Anns na Flaithibh cho sgiamhach.

176 gn

'S e mar rialte anns 'n athar,
'S a latha neo criochnaichte,
Air eideadh le naomhachd,
Agus fìrinn na Grian ud,
A tha leighis a chlann daoine,
Le gaol, fo a sgiathan.

A CHRIOCH.
